

ANTWOORD OP VRAAG OM UITLEG 5-3474 VAN E. SLEURS

Sinds zijn lancering in 2004 wordt de Europese Ziekteverzekeringskaart (EZVK) jaarlijks opgevolgd in het kader van een verslag waarin ondermeer de moeilijkheden in verband met haar gebruik worden blootgelegd. Dit monitoringverslag wordt besproken tijdens elke voorjaarsvergadering van de Administratieve Commissie voor de coördinatie van de Socialezekerheidsstelsels, die de experten samenbrengt van de Commissie en van de Europese Lidstaten.

Zo kunnen de Lidstaten elk jaar de problemen met het gebruik van de EZVK rapporteren die hen door hun sociaal verzekerden zijn gemeld. Naar mijn informatie :

- bestaan er inderdaad algemene problemen met het gebruik van de EZVK, maar niet enkel met betrekking tot de landen die in uw vragen werden vernoemd
- werden de bevoegde diensten van het RIZIV over dit probleem van tariefverhoging nooit geïnterpellerd, noch door de Belgische verzekeringsinstellingen, noch door de sociaal verzekerden. Het is dan ook moeilijk om u precieze informatie te geven over de omvang van het problemen.

Ik kan u wel het volgende zeggen:

U weet dat de Lidstaten van de EU vrij blijven om hun zorgsysteem te organiseren, en ondermeer de tarieven vast te leggen en het niveau van tenlastenneming van de verstrekkingen. Welnu, in deze crisistijd onderwerpen bepaalde Europese landen hun gezondheidssystemen aan ingrijpende hervormingen, bijvoorbeeld door het persoonlijk aandeel van de gebruikers in de gezondheidskosten te doen toenemen. Zo behoren in Spanje de gratis geneesmiddelen tot het verleden.

Maar, in het kader van de uitoefening van deze bevoegdheid moeten de Lidstaten het gemeenschapsrecht naleven, en meer bepaald het principe van de gelijke behandeling. Bijgevolg staat het landen dus vrij om hun tarieven op te trekken, maar ze moeten verzekeren dat de Europese patiënten op hun grondgebied op dezelfde manier behandeld worden als hun nationale patiënten, die zich in vergelijkbare situaties bevinden. Dit gelijkheidsbeginsel is ook van toepassing op de zorgverstrekkers van de privé-sector: zij zijn vrij om hun eigen tarieven vast te leggen, maar mogen geen hogere tarieven vragen aan Europese patiënten dan het bedrag voorzien voor hun nationale verzekerden. Zodoende kunnen Belgische patiënten die verblijven in Spanje, Italië of Griekenland enkel worden geconfronteerd met tariefverhogingen indien die ook van toepassing zijn op de verzekerden in deze landen.

De hervormingen in bepaalde Lidstaten mogen dus in geen geval discriminatoire praktijken verhullen of verantwoorden. Een Belgische patiënt die zijn EZVK gebruikt moet steeds gelijkgesteld worden met een verzekerde die afhangt van het wettelijke systeem van het ontvangstland en kunnen genieten van de modaliteiten van de tenlasteneming die voorzien zijn door de Europese coördinatiereglementen. Op het niveau van onze Europese collega's worden er inderdaad een aantal zorgwekkende gevallen gerapporteerd, waarbij bijvoorbeeld verzekerden die in Spanje op doortocht waren, ontraden werd om hun Europese kaart te gebruiken en behandeld werden als privé-patiënten.

Ik wil ook benadrukken dat de zorgen die worden verstrekt door een privé zorgverstreker of een privé ziekenhuis die niet werken binnen het netwerk van de sociale zekerheid, niet gedenkt zijn door de EZKV, en dat in dit geval de verzekerde de kosten van de gezondheidszorgen die hem werden verstrekt moet voorschieten. De weigering van de EZKV door deze verstrekkers of ziekenhuizen is dus normaal. Maar ik herhaal : het beginsel van gelijke behandeling is evenzeer van toepassing op de zorgverstrekkers van de privé-sector.

Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat België niet kan tussenkomen om een oordeel te vellen over de Spaanse of Griekse wetgevingen wat betreft de tarieven van de gezondheidszorgen die worden toegepast in hun ziekenhuizen.

In het geval dat het RIZIV zou worden gevat op basis van feiten die bewijzen dat de Belgische verzekerden hogere tarieven zouden moeten betalen dan de tarieven die worden gevraagd aan de Spaanse of Griekse verzekerden, dan zullen wij niet aarzelen om de bevoegde Spaanse en Griekse autoriteiten hiervan op de hoogte te stellen, en desgevallend, de Europese instanties.

In elk geval zal België op de volgende Europese monitoringvergadering van midden juni de aandacht van de betrokken landen en van de Europese Commissie vestigen op deze problematiek, en de noodzaak te onderstrepen van de gelijke behandeling ten opzichte van de Belgische patiënten.